ta piddi senna paika Jummala koia ülles-ehhitama ja peälegi keigest ommast warrast kümnest andma.

29. Peatükkist.

Jakob läks nüüd Labani omma emma wenna jure, kes Harani liñnas ellas. Labanil olli kaks tüttart, wannema nimmi olli Lea ja temmal ollid maddalad silmad; norema nimmi olli Rahel, illusa jumme ja illusa näoga. Kui Jakob sai Harani jure, siis olli seäl wäljal üks kaew, kust keik karjatsed seält ümberkaudo omma karja ja jootsid. Ja Jakob küssis karjaste käest, kas nemmad Harani liñnas Labani Nahori poia piddid tundma, ja nemmad ütlesid: tunneme kül. Ja kui ta weel olli jutto aiamas nendega, siis tulli otse Labani tüttar, Rahel nimmi, omma issa pudolojustega kaewule: Siis läks Jakob liggi ja weretas se kiwwi kaewo su pealt ärra ja jotis Labani puddolojuksed, andis Rahelile suud, tõstis omma heäle, nuttis ja andis temmale teäta, et ta temma issa de poeg olli. Rahel jooksis liñna ja andis omma issale teäta, et Jakob nende suggulane olli tulnud ja wärrawa tahha kaewo jure jänud seisma. Laban jooksis temma wasto, ja kui nemmad teine teist su andmisega ollid terretanud, wiis Laban tedda omma kotta. Ja Jakob juttustas Labanile keik need asjad. Pärrast ühhe ku aega ütles Laban Jakobi wasto: sinna ei pea mind ilma tenima, mis peab so palk ollema? Jakob armastas Raheli ja ütles: Ma tahhan sind tenida seitse aastat sinno norema tütre Raheli pärrast. Ja Laban ütles: parrem on, tedda sulle kui teise mehhele anda, jä mo jure. Ja Jakob tenis Raheli pärrast seitse aastat, ja need ollid temma melest kui üksikud päwad. Ja kui need päwad täis said, teg-